

MOBILITAT

Quin pentinat fa que els taxistes s'assemblin?

La Fira del Taxi porta a Montjuïc les últimes novetats i reivindicacions del sector

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

El taxi que em porta a la Fira del Taxi no sap que al Sant Jordi Club s'hi fa la Fira del Taxi. M'agraeix que l'hi hagi descobert. Dos dies d'exposició, de novetats, de xerrades a l'entorn del taxi, del seu present, modernització, reivindicacions i perspectives de futur. Entro exactament al mateix temps que Tito Álvarez, del sindicat Élite Taxi, que es va fer famosíssim durant les dues recents i molt polèmiques vagues de taxi a Barcelona. Entra com una estrella: "Si que has matinat!", "On has aparcat la moto?" Potser sí que el desgast i la pèrdua de punts del carnet de conduir l'han apartat de l'exercici actiu. Sigui com sigui, és allà, puntual a l'hora d'esmorzar. Tots els estands de sindicats i associacions acullen els socis i adherits amb cafè amb llet, pastes i pa amb tomàquet. Estan, com sempre, molt mobilitzats i motivats. A la parada d'Élite Taxi tenen posada una tele amb videoclips de música *heavy* i persones fent-se tatuatges.

El Pedro, de la Cooperativa del Taxi, m'explica que estan fent una campanya ambiciosa per augmentar els socis adscrits, ja que només així podran tenir força davant les administracions i podran reclamar millores progressives dins del sector, com ara descomptes als carburants. Les dones taxistes també estan organitzades. El fòrum Mujer Taxista és molt actiu, el formen unes 200 membres i es reuneix un cop l'any. Es preocupen especialment de promoure activitats i fòrums de discussió per acabar amb la idea, antiga i caducada, que el taxi no és per a dones. A Antaxi s'han fixat com a objectiu primordial "acabar amb la situació d'abandonament i pèrdua de drets laborals que viu el sector en els últims anys".

El João i la seva dona han vingut expressament de Portugal per fixar-se en la nova tendència de taxímetres. La tecnologia digital ha arribat amb comptagotes al seu país i a ells

Un taxista interessat en un dels cotxes híbrids que hi havia exposats a la fira.

MANOLO GARCÍA

els interessa molt poder-la adoptar com més aviat millor. Al costat hi ha instal·lat un taller de robòtica on els nens poden construir un taxi amb peces de Lego. Per tot arreu hi ha anuncis penjats referents en una de les reivindicacions més sentides a nivell ciutadà: l'escassetat de taxis adaptats per a persones amb discapacitat. Només n'hi ha 91 a Barcelona, una ciutat amb més de 130.000 discapacitats. Els números no surten.

És agradable veure les senzilles però completes exposicions de fotos distribuïdes per tota la fira. Una d'elles està dedicada al taxi al cine. Podem veure fotos d'*El taxi dels conflictes*, *Els àngels al volant*, *Un dia perdut* i, esclar, *Taxi*, de Carlos Saura. És bonic veure que el cinema espanyol té també una petita història del taxi camuflada dins seu. També hi ha una exposició sobre la història del taxi i una altra sobre la història del taxi però a Madrid. Hi veiem els primers vehicles, arrossegats per mules i amb només una plaça de vi-

atger. Els carruatges amb cavalls, el primer taxi nacional –de Seat–, la incorporació de la dona i el primer taxi accessible. En total, 450 anys de servei públic i 110 anys d'autotaxi.

Les aplis i la tarifa plana, a l'alça

Alguns temes interessants que cal tenir molt presents són la progressiva integració de les aplicacions mòbil en la reserva de serveis i la necessitat de la sostenibilitat ambiental associada a la circulació viària. En aquest sentit, l'Institut Metropolità del Taxi proposa anar més cap al cotxe híbrid i deixar de banda el dièsel, incorporar amb celeritat les aplis i la tarifa de preu tancat. Hi ha uns quants estands de concessionaris de cotxes que proposen els últims models al mercat i també un estand de tapisseries i un de rentat integral del cotxe amb ofertes molt interessants. "¿Has passat la ITV de la teva columna vertebral?" és un reclam bastant infal·libre per a aquell taxista que vulgui regalar-se un bon massatge.

A la visita es pot acabar coneixent la insospitada varietat de colors que els taxis tenen arreu del món. Verds i taronges a Nis (Sèrbia). Negres, grocs i taronges a Abuja (Nigèria). Roses a Ciutat de Mèxic. A més de Barcelona, són grocs i negres a Santiago de Xile, Buenos Aires i Nova Delhi. I només grocs a Nova York, Atenes, Budapest, Moscou, Asunción, Tunis, Tirana i Rio de Janeiro. A Kuala Lumpur, Tòquio, Pequín i Bangkok el color depèn de l'empresa que gestiona cada flota. Poden ser fúcsies, blaus o verds i grocs.

Abans de marxar, el Carlos, taxista jubilat que ha vingut de visita, diu: "Ui! Tot això ha canviat molt! Quan jo vaig començar estàvem completament desprotegits. Ara fa goig com lluiten aquests nois joves!" I penso en el que he sentit fa uns minuts en una parada: "Els d'aquesta generació s'assemblen entre ells. Tots porten el mateix pentinat". Quin pentinat deu ser? —